

VOLYM

Att bli inbjuden till konstprojektet Möta Nöta Stöta / Råka Ömsa Speja

En dag i juni 2016 ringer telefonen. Det är konstnär Victoria Brännström som tillsammans med några kollegor är på väg upp till Sorsele, och bjuder in till samarbete. Utan att riktigt förstå vad det innebär tackar jag ja, och vi träffas. Det känns både överraskande och spännande. Lite så känns det alltid när någon "upptäcker" oss, men den här gången uppfattar jag att vi inte ska betraktas eller erbjudas en tjänst, utan att vi i möten mellan jämbördiga ska skapa något, kanske något som inte syns, men som absolut finns. Jag kan känna igen mig i det. Vi är inte så många här i inlandet, men vi finns. Här lever vi våra liv och vårdar våra berättelser. På något självklart sätt hämtar vi näring från myrarna, de mörka stiliserade granarna och det öppna fjällandskapet, men ändå är det vi människor som tillsammans håller ihop allt. Jag är otroligt nyfiken på projektet, hur det ska gå till och om något ska stanna kvar. Jag säger det på en gång – något stannade kvar.

När dörren öppnades till Samegården i Ammarnäs, den väldoftande soppan slevades upp och vi åt, läste poesi på olika språk och stoppade strumpor, då skapades en gemensam berättelse, något som stärkte, och synliggjorde. Eller när dörren till gröna vagnen vid Sorsele hembygdsgård öppnades och vem som ville blev bjuden på morgonkaffe. Vagnen stod inte tom. Det låter som en enkel metod, men i kaffedoften och den tillåtande atmosfären skapades ett rum som var fullt av liv och kreativitet. På de olika platserna hände samma sak. Konstnärsggruppen hade satt upp teman för de olika platserna men hade inte bestämt vad som skulle ske, allt berodde på vilka de mötte och vad mötena ledde till. Det fanns ingen vilja att ha kontroll eller styra, utan man lät det som skedde ske, och tillät det att bära. Det var tillitsfullt och det bar långt.

Vi lever i periferin och det går många gånger väldigt bra, men är ibland sorgligt och väcker vrede. Sorgligt för att många går miste om våra fantastiska berättelser, och ilska för att vi inte blir lyssnade på och får våra basbehov tillgodosedda. Ibland känner vi oss bortglömda. Konstnärsggruppen glömmar inte bort oss. De återkommer, inte en gång utan två gånger. Folk känner igen dem, hälsar och dricker kaffe i gröna vagnen. Det blir samtal, ord och händer som bygger broar och skapar nya sociala konstverk.

I december 2018 sammanfattas projektet i Storuman. Det blir kaffe, glögg, dadlar och valnötter i gröna vagnen, bokrelease, panelsamtal och dagens avslutas med en poesiworkshop som jag leder. Vi har några intensiva och fantastiska timmar tillsammans där vi låter orden bära dit de bär och där platsen ger näring.

Alla vi i Ammarnäs, Sorsele, Storuman, Tärnaby och Stensele, som har varit med och skapat detta stora konstverk känner oss väldigt upplyfta. Den gröna vagnen står nu uppställd i Granhöjd, Storuman, färdig att användas i nya projekt, kanske av nya människor och i nya sammanhang.

Text: Carina Bergström, pedagog, poet och musiker, Blattnicksele.

Foto: projektets egen dokumentation.

VOLYM

Fakta:

Möta Nöta Stöta / Råka Ömsa Speja är ett konstnärligt projekt i Västerbottens inland som startade 2016 och drivs av fem konstnärer: Victoria Brännström, Kerstin Lindström, Lotte Nilsson-Välimaa, Maria Sandstig och Hannah Strefkerk från nätverket Fiber Art Sweden. Genom nedslag på olika platser skapades kreativa möten som blev utgångspunkt för vidare formulering. Materialen och hantverkets möjligheter undersöktes som bärare av berättelse, kulturell arketyper, teknisk färdighet, sociala sammanhang och som förmedlare av kunskap. Projektet iordningställde en grön manskapsbod som sitt mobila arbetsrum och åkte på turné. En bokrelease, paneldebatt och poesivorkshop på Storumans bibliotek 1 december utgjorde avslut på ett 3-årigt projekt som erhållit stöd från Postkodlotteriet, Konstnärnämnden, Storumans kommun, Sorsele kommun och Bilda.

Volym 2018-12-19